

det maatte medføre, at Loven ikke udkom i denne Samling, antager jeg ikke, at det vilde kunne være af nogen saa særdeles stor Betydning. Jeg skal derfor ganske henstille til Thinget, hvorvidt det maatte ville følge de erede Ralere, der have anbefalet Nedsættelse af et Udvalg, eller ikke.

Den fungerende Formand: Maaske jeg blot, inden vi gaa til Afstemning, maa gjøre en Bemærkning, der fremkaldes ved en Ytring, som tidligere faldt fra det erede kongevalgte Medlem (Eugen), nemlig angaaende Indgivelsen af Vædringsforslag. Jeg veed ikke, om nogle Medlemmer staa i den Formening, at det er Formandens Sag i hvert enkelt Tilfælde særlig at sætte en Frist for Indgivelse af Vædringsforslag. For at forebygge enhver Misforstaaelse i saa Henseende, beder jeg om at maatte henlede Opmærksomheden paa, at der ikke paaahviler Formanden en saadan Pligt, men at Mellemfristerne mellem de forskjellige Behandlinger af Sagerne ere indrettede saaledes, at der, naar erede Medlemmer ere opmærksomme paa Lovforslagenes Gang, altid vil være Tid for dem til at stille Vædringsforslag. Fra Forretningsordenen kan der jo ikke afviges uden Samtykke af Thinget, og om saadan Afvigelse vil jeg ikke gjøre Forslag, medmindre jeg tror, at vedkommende Sag stiller sig saaledes, at et saadant Forslag ikke bereder Ovrastelse. Kun hvor det er større Sager, ved hvilke man giver en længere Frist end den, Forretningsordenen paaahviler, er det naturligt, at Formanden udtrykkelig indkalder Vædringsforslag inden en vis Frist; men Sagernes regelmæssige Gang kræver ingen saadan Meddelelse fra Formandens Side. De allerfleste Medlemmer ere vistnok opmærksomme paa dette Forhold; men jeg har troet navnlig ved Slutningen af Samlingen, da Sagerne maa fremmes saa hurtigt som mulig, at burde gjøre en Bemærkning derom.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Forslag af Eugen om Nedsættelse af et Udvalg paa 3 Medlemmer vedtoges enstemmig med 35 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorholdsudgifter til forskjellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Justitsministeren (Nellemann): Der var iaar ligesom ifjor af mig stillet Forslag om,

at der i Kontorholdsloven skulde indføres den Bestemmelse, at Portoudgifterne skulde godtgøres Retsbetjentene efter Regning og ikke som efter de bestaaende Regler med en vis Sum, som optoges i Kontorholdsvederlagene. Denne Bestemmelse fandt ifjor meget liden Anklang i det andet Thing og blev der forkastet. Jeg gjentog den ikke bestemte mindre i mit Forslag iaar, fordi den mellem-liggende Tids Erfaringer, og navnlig de Klager og Besværinger, som vare indkomne fra mange Retsbetjentes Side, yderligere havde bestyrket mig i den Formening, at det vilde være den rigtigste og den i praktisk Henseende heldigste Ordning. Iaar synes det, som er der i det andet Thing er foregaaet en Vogen i Antallet af Tilhængere af denne Anskuelse, og vel opnaaede mit Forslag i saa Henseende ikke Majoritet, men dog et meget betydeligt større Antal Stemmer end de foregaaende Aar. Jeg vil derfor blot i Anledning heraf udtale, at jeg ikke har ifinde at lade denne Løse falde, men at jeg i den Kontorholdslov, som naturlig vil fremkomme til næste Aar — der forekommer nemlig hvert Aar Lov af denne Art — har ifinde at gjenoptage den og forsøge, om den da maatte kunne trænge igjennem. Hvis dens Tilhængeres Antal maatte være til næste Aar lige saameget, som det er været fra ifjor til iaar, tror jeg, der er Haab om, at den vil kunne blive ført igjennem i det andet Thing. Dette er egentlig det vigtigste principielle Spørgsmaal, som foreligger paa Kontorholdsloven. De øvrige Forskjelligheder imellem Regjeringsforslaget og Lovforslaget, saaledes som det nu lyder, dreie sig kun om Specialiteter og tildels meget smaa Nedsættelser. Med Hensyn til et enkelt Embede stiller Sagen sig noget anderledes, nemlig med Hensyn til Byfogedembedet i Odense, idet jeg har ment, at der kunde være Anledning til, uagtet Revisions-terminen for dette endnu ikke er kommen, at søge udvirket en Forhøjelse af Kontorholdsgodtgjørelsen, fordi der blev lagt en Del mere ind under Jurisdiktionen, saaledes at dens Beboeres Antal er størst med ca. 2,000, altsaa omtrent med 10 pCt.; men det Forslag vilde man ikke gaa ind paa i det andet Thing, ikke fordi man egentlig var principielt derimod, eller fordi man mente, at den omtalte Forandring ikke kunde ske før i 1882, som er den regulære Revisionsfrist, men fordi man mente, at den nye Ordning har bestaaet for kort — den har nemlig kun bestaaet siden 1ste Januar d. A. — til, at man nu kunde træffe Bestemmelse om, hvormeget Kontorholdet af den Grund vilde være at forsøge. Ifølge denne Betragtning er det min Hensigt at forsøge at bringe dette Spørgsmaal frem igjen næste Aar, og jeg maa antage efter den Betragtningssmaade, som er gjort gjældende af Udvalget, at man da ikke vil være utilbøielig til at indbrømme en Forhøjelse, og det uden at afvente Aaret 1882.